

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 224.008 van 20 juni 2013
in de zaak A. 207.515/XII-7195**

**VERVALLENVERKLARING VAN HET MANDAAT VAN OCMW-
RAADSLID VAN ROOSDAAL**

In zake: Johan LINTHOUT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Lindemans
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

Belanghebbende partijen:

1. Linda VAN DEN EEDE
 2. Fabienne SEGERS
 3. Michel HEMMERYCKX
 4. Veerle STASSIJNS
- bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom De Sutter
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 28 december 2012, is gericht tegen het besluit van 20 december 2012 van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen in de provincie Vlaams-Brabant waarbij Johan Linthout ambtshalve vervallen wordt verklaard van zijn mandaat van lid van de raad voor maatschappelijk welzijn te Roosdaal.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Linda Van den Eede, Fabienne Segers, Michel Hemmeryckx en Veerle Stassijns, belanghebbende partijen, hebben een memorie van antwoord ingediend.

Auditeur Iris Verheven heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 juni 2013.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Frank Judo, die *loco* advocaat Dirk Lindemans verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Tom De Sutter, die verschijnt voor de belanghebbende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 25 april 2012 richten de belanghebbende partijen een aangetekend schrijven aan de voorzitter van de gemeenteraad van Roosdaal om kenbaar te maken dat verzoeker, lid van de raad voor maatschappelijk welzijn van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van Roosdaal, volgens hen ingeschreven is op een fictief adres Gustaaf Ponchautstraat 5/A.

Op 10 mei 2012 brengt de voorzitter van de gemeenteraad van Roosdaal de Raad voor Verkiezingsbetwistingen in de provincie Vlaams-Brabant op de hoogte van de ontvangen bezwaren.

Op 24 mei 2012 verzoekt de Raad voor Verkiezingsbetwistingen de OCMW-voorzitter om artikel 19 van het decreet van 19 december 2008 ‘betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn’ (hierna: OCMW-decreet) te volgen.

Op 6 juni 2012 heeft de OCMW-voorzitter de Raad voor Verkiezingsbetwistingen op de hoogte gebracht van voormeld bezwaar tegen verzoeker en daarbij meegedeeld dat artikel 19 van het OCMW-decreet niet van toepassing is, aangezien de situatie van verzoeker ongewijzigd is sedert de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober 2006.

Op 18 juli 2012 maakt de voorzitter van de gemeenteraad van Roosdaal aan de Raad voor Verkiezingsbetwistingen een verslag over van de politie met betrekking tot de controle van de verblijfplaats van verzoeker, een kopie van een erfpachtovereenkomst, een historiek van woonst van verzoeker en een woonfiche van de Gustaaf Ponchautstraat 5/A.

3.2. Op 22 augustus 2012 deelt de Raad voor Verkiezingsbetwistingen de voorzitters van de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn en verzoeker mee dat hij ingevolge het stilzitten van de OCMW-raad overeenkomstig artikel 19 van het OCMW-decreet ambtshalve zal optreden met betrekking tot het voldoen aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden en de mogelijke vervallenverklaring van het mandaat.

Op 16 oktober 2012 verzoekt de Raad voor Verkiezingsbetwistingen de federale overheidsdienst Binnenlandse Zaken een bevolkingsonderzoek met betrekking tot de verblijfssituatie van verzoeker te verrichten. Op 18 december 2012 ontvangt de Raad het verslag ervan.

3.3. Op 20 december 2012 beslist de Raad voor Verkiezingsbetwistingen om verzoeker van zijn mandaat van lid van de raad voor maatschappelijk welzijn vervallen te verklaren.

Volgens de Raad voor Verkiezingsbetwistingen werpen de door verzoeker ter hand gestelde documenten “een niet transparant beeld op van [zijn] situatie”. Het feit dat verzoeker facturen heeft betaald via zijn persoonlijke rekening, bewijst volgens de eerste rechter niet dat hij zijn hoofdverblijfplaats heeft te Roosdaal, maar enkel dat hij voorzitter is van de voetbalclub. De Raad overweegt dat het hem opvalt “hoe moeilijk Johan Linthout het heeft om elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij daadwerkelijk zijn hoofdverblijf heeft te Roosdaal”. Finaal geeft voor de Raad voor Verkiezingsbetwistingen het verslag van de bevolkingsinspecteurs de doorslag:

“In onderhavige zaak zijn er voldoende en nauwkeurige gegevens die aantonen dat Johan Linthout zijn hoofdverblijf niet heeft op de adressen die hij opgeeft te Roosdaal.

Uit de vaststellingen aan de Ponchautstraat 5, 5/A te Roosdaal blijkt dat betrokkene in het gebouw slechts over één kleine, summier ingerichte privé-ruimte beschikt met slechts één klein venster en dat hij niet beschikt over sanitaire voorzieningen voor persoonlijk gebruik, noch er aanwezig zijn dat hij de keuken van de voetbalclub (bijna) dagelijks gebruikt voor persoonlijke doeleinden, de (meeste) aanwezige kledij reclame van de voetbal bevat.

Betrokkene was de dag van de aangifte van zijn verhuis naar de Koning Albertstraat 171 te Roosdaal niet in het bezit van de sleutel van deze woning, het bed in de slaapkamer, die hij naar eigen zeggen gebruikt, was niet beslapen. De aanwezigheid van persoonlijk toiletgerief kon niet worden vastgesteld. Het bed bleek tijdens de twee plaatsbezoeken niet beslapen.

Alle elementen in dit dossier aangebracht door Johan Linthout werpen een niet transparant beeld op omtrent zijn hoofdverblijfplaats (zie hoger onder nr. 5). Geen enkel element wijst erop dat hij daadwerkelijk zijn hoofdverblijfplaats heeft te Roosdaal.

De Raad oordeelt dan ook dat het vermoeden van hoofdverblijf dat volgt uit de inschrijving in het bevolkingsregister wordt tegengesproken door nauwkeurige en eensluidende gegevens. Het vermoeden is dan ook weerlegd.”

IV. Onderzoek van het enige middel

Standpunt van de partijen

4. In een enig middel voert verzoeker aan dat de Raad voor Verkiezingsbetwistingen rechtens noch feitelijk tot de conclusie kon komen dat hij

zijn hoofdverblijfplaats niet heeft te Roosdaal. Hij betwist dat de bevindingen van het bevolkingsonderzoek waarop de Raad zich in essentie steunt afdoende bewijzen dat hij zijn hoofdverblijfplaats niet heeft in de conciërgewoning aan de Gustaaf Ponchautstraat 5A te Roosdaal of elders te Roosdaal.

Verzoeker is van oordeel dat de Raad over het hoofd ziet dat dit verslag voorlopig is. De onderzoekers vermelden expliciet dat “verder onderzoek [...] noodzakelijk [is] om de huidige hoofdverblijfplaats van betrokkene te bepalen”. Zij stellen ook vast dat de verhuizing van verzoeker, net op het ogenblik van hun plaatsbezoeken, van het conciërgeverblijf aan de Gustaaf Ponchautstraat 5A te Roosdaal naar de Koning Albertstraat 171 te Roosdaal (de woonplaats van zijn moeder) het onderzoek en dan vooral wat zij noemen, de “retroactiviteit”, bemoeilijkt. Al even betekenisvol is het dat de onderzoekers zelfs niet voorlopig concluderen dat verzoeker zijn hoofdverblijfplaats niet in Roosdaal heeft, maar enkel dat die allicht niet in het conciërgeverblijf was gevestigd, weliswaar rekening houdend met de “problemen inzake retroactiviteit”.

De Raad voor Verkiezingsbetwistingen heeft volgens verzoeker geheel ten onrechte het eindverslag van de bevolkingsinspecteurs en van de lokale politie te Ninove niet willen afwachten. Het laatstgenoemde verslag was nochtans onverdeeld gunstig voor hem: er zijn geen andere aanwijzingen dan dat verzoeker occasioneel bezoek brengt aan N.L. te Meerbeke-Ninove.

Voorts betoogt hij dat de Raad voor Verkiezingsbetwistingen aan sommige punten van het verslag al te veel gewicht heeft gegeven. De onderzoekers gaan onterecht al te zeer uit van een klassiek gezinsmodel. Verzoeker wijst erop een alleenstaande te zijn die zijn tijd verdeelt “tussen zijn werk te Gooik, ‘zijn’ voetbalclub in Roosdaal, (het voorzitterschap van) de kaartclub: ‘Jong en Oud’ van Roosdaal, Ziekenzorg te Roosdaal en zijn tachtigjarige moeder die in Roosdaal woont”. Dat brengt hem er toe, anders dan wel gebruikelijk is in een “traditioneel gezin”, te eten waar en wanneer dat hem het best schikt.

Verzoeker merkt op dat de lokale politie van Roosdaal op 18 juli 2012 – lang voor de “overgangssituatie” van de verhuizing in november 2012 – een verslag van onderzoek opgesteld heeft waarin uitdrukkelijk werd

vastgesteld dat “persoonlijke spullen, zoals kledij, papieren, wasgerei, etenswaren aanwezig [waren]”.

Verzoeker brengt als argumenten onder meer nog bij dat in het conciërgeverblijf ook een televisietoestel staat met een abonnement op zijn naam en voor zijn rekening en dat zijn bankrekening op het adres van het conciërgeverblijf staat, wat aantoont dat zijn financiële belangen aldaar liggen.

Verzoeker besluit dat de Raad voor Verkiezingsbetwistingen te weinig zwaarwegende elementen van tegenbewijs in aanmerking heeft genomen om de bestreden beslissing te verantwoorden, dat hij een al te selectieve belangstelling heeft gehad voor enkele feiten, over een veel te korte tijdspanne, en dat hij zelfs in het midden laat waar de verzoeker dan wél zijn hoofdverblijfplaats zou hebben gevestigd, al lijkt hij, zonder bewijs, er van te zijn uitgegaan dat dit bij zijn vriendin te Meerbeke-Ninove is.

5. De belanghebbende partijen antwoorden dat het vermoeden dat de betrokkene woont op de plaats waar hij ingeschreven is maar in zijn voordeel speelt tot het moment dat is aangetoond dat hij zijn woonplaats niet heeft op de plaats van inschrijving; dit vermoeden houdt niet in dat het OCMW-raadslid vermoed wordt te wonen in de gemeente waar hij zetelt. De conclusie dat het verslag ‘voorlopig’ was, heeft louter betrekking op het feit dat de onderzoekers nog niet konden bevestigen waar de verzoeker wél zijn huidige hoofdverblijfplaats heeft. De conclusie dat de hoofdverblijfplaats van verzoeker niet gelegen is in de Ponchautstraat 5/A te Roosdaal is wel degelijk definitief. Voor de Raad voor Verkiezingsbetwistingen was er geen enkele reden om een bijkomend verslag af te wachten. De decreetgever heeft steeds benadrukt dat de procedures inzake verkiezingsbetwistingen met de nodige spoed dienen te verlopen.

De Raad voor Verkiezingsbetwistingen kwam volgens de belanghebbende partijen terecht tot het besluit dat verzoeker niet hard kon maken dat zijn hoofdverblijf te Roosdaal gelegen was. Zij wijzen daarbij op de onduidelijkheid die bestaat over de betaling van de facturen voor de nutsvoorzieningen, het feit dat verzoeker net op de dag van het eerste plaatsbezoek een verzoek tot adreswijziging heeft ingediend, het ontbreken van toiletgerief op beide locaties te

Roosdaal, de tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot verzoekers vriendin, het feit dat het bed in de Koning Albertstraat 171 te Roosdaal bij zijn moeder tweemaal onbeslapen bleek te zijn en het feit dat hij geen sleutel had van de voordeur van zijn (vermeende) nieuwe verblijfplaats aldaar.

Verzoeker slaagt er niet in de vaststellingen gedaan in het verslag van 18 december 2012 te ontkrachten. Verzoekers tegenwerping dat hij maar “occasioneel” eten zou bereiden in de kantine – een bewering die hij in het kader van de procedure voor de Raad voor Verkiezingsbetwistingen trouwens niet heeft aangehaald en thans niet voor het eerst kan laten gelden – versterkt net de conclusie dat hij slechts occasioneel in de Ponchautstraat 5/A te Roosdaal verblijft en er niet zijn hoofdverblijfplaats heeft. Zijn verwijzing naar het adres van zijn bankrekening is niet relevant, aangezien de Raad voor Verkiezingsbetwistingen al heeft vastgesteld dat verzoeker facturen van de voetbalclub betaalde met zijn eigen persoonlijke rekening. Zij wijzen nog op het feit dat verzoeker op een weekdag rondreed met de auto van zijn partner, wat niet alleen onverenigbaar is met zijn bewering dat hij slechts een prille relatie had, maar vooral ook met het feit dat hij beweerde zijn vriendin enkel in het weekend te zien. Volgens belanghebbende partijen heeft verzoeker bovendien al veel langer een relatie. In juli 2011 heeft het zoontje van zijn vriendin een prijs gewonnen in de ballonwedstrijd naar aanleiding van de 11-juliviering in Roosdaal.

Verzoeker slaagt er dan ook nog altijd niet in om een duidelijk en transparant beeld van zijn verblijfssituatie te schetsen.

Beoordeling

6. Artikel 7, eerste lid, 3°, van het OCMW-decreet bepaalt:

“Om tot werkend lid van een raad voor maatschappelijk welzijn of tot opvolger te kunnen worden verkozen, moet iemand op de dag van de algehele verkiezing van de raad voor maatschappelijk welzijn:

[...]

3° ingeschreven zijn in de bevolkingsregisters van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend.”

Artikel 19, § 1, van hetzelfde decreet bepaalt:

“Het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn, dat tijdens zijn mandaat niet meer voldoet aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden of zich in een toestand van onverenigbaarheid bevindt, wordt door de raad voor maatschappelijk welzijn, nadat het is gehoord, vervallen verklaard tenzij het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn onmiddellijk ontslag neemt overeenkomstig artikel 25.

De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn brengt de Raad voor Verkiezingsbetwistingen, evenals de betrokkene, met een brief die afgegeven wordt tegen ontvangstbewijs, onmiddellijk op de hoogte van feiten die het verval van mandaat met zich kunnen meebrengen. Als de raad voor maatschappelijk welzijn niet optreedt binnen twee maanden nadat hij heeft kennisgenomen van de feiten die verval met zich kunnen meebrengen, treedt de Raad voor Verkiezingsbetwistingen in zijn plaats op, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van een lid van de raad voor maatschappelijk welzijn of van het openbaar ministerie. De raad voor maatschappelijk welzijn wordt geacht kennis te hebben van de feiten die verval met zich kunnen meebrengen, hetzij vanaf de ontvangst van een bezwaar van een ander lid van de raad voor maatschappelijk welzijn of van het openbaar ministerie, hetzij vanaf de verzending van de kennisgeving door de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn aan de Raad voor Verkiezingsbetwistingen.”

7. Uit de aangehaalde bepalingen volgt dat het raadslid dat niet meer ingeschreven is in de bevolkingsregisters van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend geen deel meer mag uitmaken van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Deze inschrijvingsvereiste is meer dan een louter formele voorwaarde. De inschrijving moet beantwoorden aan een daadwerkelijk hoofdverblijf van betrokkene in de gemeente. Het begrip ‘hoofdverblijf’ moet daarbij worden begrepen in de betekenis die het heeft gekregen in de wetgeving en de reglementering inzake de inschrijving in de bevolkingsregisters.

Luidens artikel 3 van de wet van 19 juli 1991 ‘betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen’, is de hoofdverblijfplaats de plaats waar de leden van een huishouden dat uit verscheidene personen is samengesteld gewoonlijk leven, ongeacht of die personen

al dan niet door verwantschap verbonden zijn, of de plaats waar een alleenstaande gewoonlijk leeft.

Artikel 16, § 1, van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 ‘betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister’ stelt dat het bepalen van de hoofdverblijfplaats steunt op een feitelijke situatie, dit wil zeggen het vaststellen van een effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar. In het tweede lid van dezelfde bepaling wordt op niet-limitatieve wijze een aantal elementen opgesomd op grond waarvan de feitelijke situatie kan worden vastgesteld: de plaats waarheen betrokkene gaat na zijn beroepsbezigheden, de plaats waar de kinderen naar school gaan, de arbeidsplaats, het energieverbruik en de telefoonkosten, het gewone verblijf van de echtgenoot of van andere leden van het huishouden. Het vaststellen van de hoofdverblijfplaats is dus een feitenkwestie.

8. De vraag of de betrokkene zijn hoofdverblijfplaats daadwerkelijk heeft in de gemeente in de zin van voornoemd artikel 3 van voornoemde wet van 19 juni 1991 en artikel 16, § 1, van voornoemd koninklijk besluit van 16 juli 1992, moet worden opgelost met inachtneming van het vermoeden dat de bestaande inschrijving in het bevolkingsregister aan de werkelijkheid beantwoordt.

Nagegaan moet worden of er te dezen voldoende nauwkeurige en overeenstemmende gegevens worden aangereikt die zo overtuigend zijn dat in redelijkheid niet meer getwijfeld kan worden aan de onjuistheid van de inschrijving.

9. Het valt dan ook niet in de eerste plaats aan verzoeker toe – anders dan de Raad voor Verkiezingsbetwistingen het lijkt aan te nemen *in fine* van overweging 5 van zijn beslissing – “om elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij daadwerkelijk zijn hoofdverblijf heeft te Roosdaal”, laat staan dat het voor hem fataal is indien hij het ingevolge concrete omstandigheden moeilijk ermee heeft om een transparant beeld te geven van zijn verblijfsgegevens.

10. De Raad van State valt dan weer wel de overwegingen van de eerste rechter bij, waar deze stelt dat een persoon meerdere verblijfplaatsen mag

hebben, dat de enkele omstandigheid dat iemand op een bepaald ogenblik of gedurende een bepaalde periode twee verblijfplaatsen heeft en verscheidene dagen per week niet in de gemeente is, op zich niet voldoende is om de hoofdverblijfplaats in twijfel te trekken zodat het enkele feit dat verzoeker soms bij zijn vriendin verblijft te Meerbeke op zich onvoldoende is om het vermoeden te ontkrachten. De Raad van State stelt daarbij vast dat er zich in het dossier geen verslagen bevinden die erop zouden alluderen dat verzoeker daadwerkelijk bij zijn vriendin zou inwonen, of dat dit door iemand zelfs maar wordt beweerd.

Evenmin heeft de Raad van State reden om te twijfelen aan de overwegingen van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen dat verzoeker een grote betrokkenheid heeft bij de voetbalclub, “dat hij actief is in het sociale leven te Roosdaal (kaartersclub, ziekenzorg, Bareelvink Roosdaal,...)”, dat verzoeker vaak aanwezig is te Roosdaal, daar hij conciërge-voorzitter is van de club en regelmatig blijft overnachten te Roosdaal in de gebouwen van de voetbalclub.

11. Verzoeker kan zijnerzijds worden bijgevallen waar hij opmerkt dat de situatie van een alleenstaande persoon verschilt van een persoon die deel uitmaakt van een klassiek gezin. Van een alleenstaande kan al sneller worden aangenomen dat zijn privé- en gezinsleven voor een groot deel of zelfs het aller-grootste deel wordt ingenomen door zijn sociaal leven en dat hij maar sporadisch tijd doorbrengt, laat staan (bijna) dagelijks de keuken gebruikt, op de plaats waar hij wordt vermoed zijn hoofdverblijf te hebben.

12. De bestreden beslissing stelt de grote betrokkenheid van verzoeker bij de voetbalclub vast, alsook zijn zeer actief sociaal leven te Roosdaal. Niet wordt betwist dat verzoeker regelmatig blijft overnachten in de gebouwen van de voetbalclub. De rekeningen van de nutsbedrijven en aanslagbiljetten met betrekking tot de conciërgewoning worden door verzoeker betaald van zijn privé-rekening. Een sobere inrichting spreekt het gebruik als hoofdverblijfplaats niet tegen. Ook de vader van verzoeker heeft, na een echtscheiding, geruime tijd op dit adres gewoond.

Op het ogenblik van het bevolkingsonderzoek heeft verzoeker net een aanvraag ingediend tot wijziging van zijn adres naar het adres van zijn

moeder. Uit de plaatsbezoeken blijkt dat hij aan het verhuizen is; in de woning van zijn moeder zijn persoonlijke goederen van verzoeker te vinden. Bij het tweede plaatsbezoek vonden de bevolkingsinspecteurs ook kledij van verzoeker en was er in zijn kamer een televisietoestel geïnstalleerd. Het onderzoek heeft bijgevolg plaatsgegrepen tijdens een overgangsperiode, waarin het met betrekking tot een alleenstaande met het leefpatroon van verzoeker nog minder evident is om eensluidende vaststellingen te doen.

Op 18 juli 2012 dan weer, toen van een verhuis nog geen sprake was, heeft het weliswaar summiere onderzoek dan toch de vaststelling opgeleverd dat verzoeker er woonde en dat er “persoonlijke spullen, zoals kledij, papieren, wasgerei, etenswaren aanwezig” waren.

13. Op basis van het geheel van de voor de Raad van State beschikbare elementen is de Raad van oordeel dat de bevindingen van het bevolkingsonderzoek naar de werkelijke hoofdverblijfplaats van verzoeker, waarop het bestreden besluit wezenlijk steunt, ontoereikend zijn om het vermoeden dat zijn verblijfplaats in Roosdaal zijn hoofdverblijfplaats is, in de betekenis die daaraan is gegeven, beslissend weerlegd te weten.

Intussen is een nieuwe raad voor maatschappelijk welzijn in de gemeente Roosdaal samengesteld, waar verzoeker geen deel van uitmaakt. Een bijkomend onderzoek met betrekking tot de hoofdverblijfplaats van de verzoeker is dan ook nutteloos.

14. Het middel is gegrond.

BESLISSING

De Raad van State vernietigt het besluit van 20 december 2012 van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen in de provincie Vlaams-Brabant waarbij Johan Linthout ambtshalve vervallen wordt verklaard van zijn mandaat van lid van de raad voor maatschappelijk welzijn te Roosdaal.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 20 juni 2013,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bram Van Thillo,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bram Van Thillo

Dierk Verbiest